ꝫ iuſticia pax ⁊ gaudium i ſpū ſancto. iuſticia per quā homo ſuiat
deo. luk. 3. Seruiam⁹ illi i iuſticia ⁊ ſanctitate co. ip. omnibus dieb⁹
noſtris. Pax per quaꝫ pacifice ꝯuerſetur cum xp̄o. math. v. Beati
pacifici. q. fi. di. vo. Gaudiū vt de ſpe mercedis iocundetur i ſemet/
ipſo. mat. v. Gaudete ⁊ exultate quoniam mer. veſtra co. eſt in celis
Tertō dico ꝙ per ſpiritum ſanctum aduerſa pacienter tolerantur
Actuum. vij. Cum eſſet ſtephanus plenus gratia ⁊ ſpiritu ſancto i/
tendens in celum vidit gloriam dei ⁊ ait. Ecce video celos apertos
ibi habes q̄ꝫ paciens fuit. adeo paciens ꝙ pro lapidātib⁹ ſe orauit ⁊
eos excuſauit. Nec mirum ſi paciens fuit quia ſpiritu ſancto plen⁹
extitit. ⁊ chriſtum qui eſt exemplum pacie reſpexit. Conſidera q̄m
pacientes fecerit apoſtolos. ſ. ſ. qui non ſolum non murmurabant i
verberibus ſed quod plus eſt gaudebant. Actuum. v. Jbant apoſto
li gaudentes a conſpectu conci. q. dig. habiti ſunt cont. pa. Hunc ſpi
ritum nobis mittat qui ſine fine viuit ⁊ regnat Amen.

Sermo

SJc deus dilexit mundum vt filium ſuū vnigenitum daret.
ioh. tertō. vulgariter dr̄ recipere vnam amphoram vltra ſe
pem ⁊ reddere aliam ꝫa compatnitas eſt. Si ergo deus
impēdit nobis ſuam dilectōnem repēdamus ei prout poſſumus. Jp
ſe enim dicit pu͛rbio. viij. Diligētes me diligo. Nec diligit vos mo
dicum ſed valde multum. ideo dr̄ hic. Sic deus dilexit mundum
⁊c. in quibus verbis duo tanguntur. Primum eſt caritatis diuine
beneficium digniſſimum ibi. Sic deus dilexit mundum. Secundū
eſt eiuſdem caritatis indicium veriſſimum ibi vt filium ſcilicet vni
genitum daret. Nota q̄ꝫuis multa ſunt ſigna dilectōnis dei ad nos
tamen quadruplex eſt ſignum dilectōnis dei. Primum eſt filij dei i/
carnatō. Secundum eſt eiuſdem pro peccato mundi paſſio. Tertiū
eſt ſpūſſancti miſſio. Quartum eſt futura beatificatō. Primum er/
go ſignum dilectōnis dei ad nos eſt filij icarnatō. i. ioh. x. Jn hoc
apparuit caritas dei non quia dilex. deum. ſꝫ. q. i. p̄. di. n. ⁊ miſit fili
um ſuū ꝓpiciatōꝫ ꝓ peccat. noſtris. Attende ſi eſſes captus ⁊ debe
res occidi ⁊ aliq̄s rex terrenus mitteret filiū ſuū in captitatē pro te
vt te redimeret ſignum eēt ꝙ rex iſte multū te diligēt. Sed certe rex
celeſtis maximū ſignū dilectōis tibi oñdit qꝛ filiū ſuum vnigenituꝫ
ꝓ te i mūdū miſit vt te a captiuitate dyaboli liberaret Maioreꝫ mit
tere non potuit qꝛ nec celū nec t̄ra maiorem habuit. De huius filij

miſſione dicit͛ Gal. iiij. At vbi venit ple. t. miſit deꝰ filium ſu. na. ex
mu. ꝛc. perpẽde hic maximã dilectõem dei ad te. Miſit ad te redimẽ
dum non angelũ non archãgelum. ſ; filium qui aſſumpſit naturã
humanã vt te redimeret. nõ angelicam naturã vt angelũ redime/
ret q̄uis vterq; peccaſſet. Heu q̄ pueri ⁊ ſtulti ſunt illi qui deum
non diligũt qui oſtendit eis tam magnũ ſignum dilectõis ꝙ filiuʒ
ſuum ꝓpter eos in mundum miſit. ⁊ ligauit diabolũ ⁊ qui eiꝰ volũ/
tatem faciunt qui eos odit ⁊ ꝑſequitur ⁊ ad eternã mortem ꝓtra/
here nititur. Sap. ij. Inuidia diaboli mors intrauit in orbẽ terra.
Imitãtur autẽ euʒ qui ſunt ex ꝑte illius. ſ; forte dicis quis eſt adeo
ſtultus qui diabolũ diligit. Dico ꝙ omnis peccator diligit. i. oſten
dit ſe diligere diabolum dũ eius ꝑſuaſionibꝰ adq̄eſcit. duʒ male vi
uendo eius voluntatem ꝑficit. Tales fuerunt iudei q̄bus dominꝰ
dixit Johã. viij. Vos ex patre diabolo eſtis ⁊ opa ⁊ deſideria eius
vultis facere. ¶ Secundũ ſignuʒ dilectõis dei ad nos eſt filij dei ꝑ
pctõ mundi paſſio Eph. ij. ꝓpter nimiã caritatem ſuã q̄ dilexit nos
cum mor. eſſemꝰ pec. dui. nos xp̄s cu. gra. ſal. eſtis. Adam occidit
humanũ genus ꝑ ſupbiam. xp̄us viuificauit ꝑ grãm. Adam occi
dit ꝑ cibi receptõem ⁊ guſtacõeʒ. xp̄s viuificauit ꝑ amariſſimam
paſſiõeʒ. ꝑpende dilectõʒ dei ad te q̄ mortem ſuſtinuit pro te vt dili
gas eum. Certe ſi homo ſuſtineret ꝓ te vnum ictũ ne lederetis vti/
q; eum diligeres. Tantomagis debes deum diligere q̄ ꝓpter te op
probria vincula ⁊ plures penas ſuſtinuit Apoc. j. Dilexit nos ⁊ la
uit nos a pctis noſtris in ſang. ſuo. Hic nota ſic pellicanꝰ ſuſcitat
pullos ſuos ꝑ ſanguinẽ ſuum. ſic xp̄s te ſi velles attendere quãtuʒ
te dilexit qui ꝓ te ſanguinẽ fuderit. certe ſi vnã guttam ſanguis fu
diſſet ꝑ illam potuiſſet totum mũdum redemiſſe ⁊ nũq̄ poſſes ei
ad plenum grãs agere. Sed certe plus fecit vt maximã dilectõem
ad te oſtenderʒ totum fudit ſanguinẽ vt te ꝓuocaret ad ſui dilectõ
nem. Bernh. Sufficiſſet vna gutta ſanguinis ihũ xp̄i ad redemp
tõem totius genris hũani ſ; data eſt copia vt innoteſcerʒ virtꝰ di/
ligẽtis Quid facies o pctõr in die nouiſſiõ q̄ mõ paſſiõeʒ xp̄i ad me
moriã nõ reuocas. nec eum q̄ ꝓpter te mortuꝰ eſt diligis. qñ in iudi
cio ſigna dilectõis ⁊ cicatrices oñdet ⁊ mortẽ quã ꝓ te ſuſtinuit im
pꝓpabit. ⁊ te cũ aĩa ſimul ⁊ corpe i infernũ ꝑcipitabit. ſi vis eua
dere hmõi ꝯfuſionẽ ⁊ eternã dãnationẽ. dilige eũ q̄ te diligit ⁊ i fu/

turo iudicio ad ſe recipiet ⁊ in regnū celeſte ꝑducet. Tunc eni dicꝫ
omnibꝰ q̄ eum dilexerūt. Venite bn̄di. pa. mei ⁊c. ¶ Terciū ſignuꝫ
dilectōis eſt ad nos ſanctiſpiritꝰ miſſio. ij. theſſa. ij. Dn̄s noſter ihs
xp̄s ⁊ pr̄ qui dilexit nos ⁊ dedit ꝯſolacōeꝫ eternā ⁊ ſpem bo. in gra
cia. ꝑ ſpm̄ſan. ex magnitudine doni ꝓpterea dicit̄ magnitudo dile/
ctōis. Grego. Probatō dilectōis exhibicio ē opis. vn̄ ptꝫ ꝙ deꝰ ho
minē diligit multū. qꝛ tā magnū donū. ſ. ſpm̄ſcm̄ hoi miſit. Sꝫ for
te dices. Quid m̄ ꝓdeſt ꝙ deꝰ apoſtol' miſit ſpi. ſan. certe multuꝫ ꝓ
deſt tibi. Poſtq̄ꝫ eni apl̄i receꝑnt ſpm̄ſcm̄ miſit tibi eundē in baptiſ
mo. ſm̄ illud Ezech. xxxvi. Effundā ſuꝑ vōs aquā mundā ⁊ mun
da. ⁊c. Si hunc ſpiritūſcm̄ ꝑ peccatuꝫ a te repuliſti age pniam ⁊ in/
uoca diuinā graciā ⁊ recipies. ſ. ſ. Math. vij. Si vos cum ſitis ma/
li ⁊ noſtis bona data dare filijs veſtris quātomagis pater celeſtis
dabit ſpiritūſanctū bonum petētibus ſe. ¶ Nō ꝙ ſpūſſcūs eſt homi
valde vtilis ꝓpter tria. Eſt eni ignorātibus doctor veriſſimus. Jo.
xvi. Cum venerit ꝑaclitus ſpūs veri. do. vōs omnē veritatē. Errā
tibus ductor fideliſſimꝰ. pſ. Spūs tuus bonꝰ deducꝫ me in terram
rectā. Deſolatis ꝯſolator fideliſſimꝰ Jo. xiiij. Ego roga. pa. ⁊ aliuꝫ
ꝑaclitum. i. ꝯſolatorem da. vo. vt vobiſcū ma. in eternū. Ipſe ſpiri/
tuſſcūs eſt verus cōſolator ſine quo omnis conſolacio noxia eſt ⁊
falſa. Math. vij. Ve vobis diuitibus qui habetis hic veſtrā ꝯſolatō
neꝫ Non dicit ve vobis pauꝑibꝰ ſꝫ ve vobis diuitibꝰ qꝛ pauꝑes exte
riorem conſolacōeꝫ nō habēt ſicut diuites. ſꝫ tm̄ interiorē que eſt a
ſpūſcō. Si diuiti occurrit aliqua tribulacō multi conſolantur eum
ſi pauꝑi adueniat nullus ꝯſolatur eū niſi ſolus deus. ¶ Quartum
eſt ſignū dilectōis ſcꝫ futura beatificatō Jo. xiiij. Qui diligit me di
liget eum pat̄ meus ⁊ ego diligo eum ⁊ mani. il. memetipſum. hoc
erit in celeſti pr̄ia quādo videbimꝰ eum facie ad faciem. Maximuꝫ
ſignum dilectōis eſt dei ad hominē ꝙ vult ei oſtendere ſuā delicio
ſam faciē in quā deſiderāt angeli ꝓſpicere. Oſtendet eni faciē ſuā ⁊
dicꝫ cum pſal. Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſum dn̄s ⁊c. yſa. lx. Tūc vi/
debis ⁊ af. ⁊ mi. ⁊ di. cor. t. Ex illa facie illūinaberis ⁊ iocundabēis
Sicut dicit̄ yſa. lx. Non erit tibi amplꝰ ſol ad lucendum per diem
neqꝫ ſplendor lune luminabit te ſꝫ erit tibi dominus ad lucē ſempi/
ternam. Nec mirū ſi ſol non lucebit tibi. qꝛ tu eris ibi clarior ſole et
luna. non ſolum quātum ad animā ſed eciā q̄ꝫtuꝫ ad corpꝰ. Tunc

poteris dicere illud yſa.lxi. Gaudens gaudebo in do. ⁊ exul. aīa mea in deo meo. q̄ʒ indu. me ve. ſa. ⁊ indu. leti. ⁊c̄. Ibi eſt adeo pfcā leticia q̄ nunq̄ȝ homo triſtatur quia abſtulit de⁹ omnē lacrimam ab oculis eoꝝ ⁊ mors vltra non erit neq̄ȝ luct⁹ neqȝ cla. neqȝ dol. Ad quā leticiam nos perducat ieſus xp̄s. ¶ Amen.

¶ Tertio die penthecoſtes Sermo.

Ego veni vt vitā habeant Jo.x. In verbis iſtis duplex ē bonū qd̄ hodie ex aduentu xp̄i in mundū deſcribit̄. ſ. bonum grē in p̄nti ⁊ bonū glorie in futuro. Primū tāgitur ibi Ego veni. ſecundū ibi. vt vitā habeant. Illa eni vita habetur abundanci⁹ que nunq̄ȝ pōt amitti ſicut eſt vita glē. ¶ Nota q̄ q̄druplex ē vita Prima eſt nature q̄ eſt tedioſa. Scd̄a eſt culpe q̄ poci⁹ dicēda ē mors hec ē ipculoſa. Tercia ē gracie hec ē fructuoſa. Quarta eſt glē que eſt delicioſa ¶ Pria vita eſt omunis nature ⁊ hec ē tedioſa. de hac dr̄ Ecci.v. Cūctis dieb⁹ vite ſue comedit hō in tenebris ⁊ in curis multis ⁊ in erū. at. tri. vn̄ dicit in tenebris. q̄a q̄ȝdiu viuim⁹ in hoc mundo in tenebris ſum⁹. q̄ʒ lumē illud qd̄ ſplēdet in p̄ria videre nō poſſum⁹ Qd̄ ɔquerebat̄ Tho. dicēs Quale mihi gaudi. q̄ in te. ſe. ⁊ lu. ce. nō vi. Ex his verbis ppende q̄ in hoc mundo nūq̄ȝ poteſt eſſe pfectum gaudiū. q̄ʒ vel gaudet homo in vanitatib⁹. tale gaudiū eſt falſum gaudiū. vel ſi gaudet in ſpūalib⁹ adhuc nō eſt pfcm̄ gaudiū q̄ʒ cito trāſit. In celo autē eſt pfectū gaudiū ⁊ hoc eſt verū gaudiū qd̄ nunq̄ȝ habebit finē. Vn̄ eciā dicit in curis multis. quia mēs noſtra ppter diuerſas ſollicitudīes q̄bus in hoc mūdo p̄mit̄ nunq̄ȝ gaudere pōt. vn̄ Aug⁹. Feciſti nos dn̄e ad te ⁊ inq̄etuȝ ē cor noſtrū donec reqeſcat in te Dicit eni in erūna atq̄ȝ triſticia. ppter multiplices miſerias q̄ regnāt in hoc mundo Job.xiiij. Homo na. de mu. bre. vi. tpe re. mul. miſeriis. Heu quāte miſerie regnāt ī hoc mundo ⁊ in homine ex pte corpis. Fames ſitis eſt⁹ morbus calor mors ⁊ hmōi. ⁊ ex pte anie. Ignorācia triſticia obliuio ⁊ hmōi. ppter hoc vita hui⁹ mundi eſt tedioſa. ſm illud Job.x. Tedet aiam meā vite mee. certe qui celeſtē vitā attēdit in qua nulla ē miſeria ſʒ ɔtinua leticia bn̄ poteſt habere tediū de vita hui⁹ mundi in q̄ abūdat miſeria. Ideo clamat ppheta. Sitiuit anima mea ad deū fō. vi. qn̄ veni. ⁊ appe. ante faci. dei. O q̄ȝ ſtulti ſunt q̄ celeſtis vite obliuiſcūtur in q̄ om̄e bonū ⁊ nullū malū inuenitur ⁊ totā ſpem ponunt